

Todistaja

Helmikuu • February 2007 No. 2 Volume 82

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EURO

**Talvipäivät
Lake Worth
Florida
15.-18.02.2007**

Minä pidän 3

**Oi niitä aikoja
50-luvulla 4**

**Hengen raikkaille
lähteille 5**

**Kauhajoella puhaltavat
herätyksen tuulet 6**

**Relationships Ski
Retreat6**

Rukousaamiainen 7

**Reino Partanen sai
arvokkaan perinnön .. 7**

**Justin, Justin missä
olet? 8**

**Uusi temppeli
Jerusalemmissä 9**

**Sunnuntaiaamu
Taiwanissa 9**

**Toisen polven
siirtolainen
siirtolaistytöhön 10**

**Mitä voit ostaa eurolla
Ugandassa? 12**

PHOTO: KEIJO SAKARA

Missionuoret

Vancouverin Kotikirkolla oli mahdollisuus tammikuun alussa vastaanottaa Missionuorten ryhmä Suomen Rovaniemeltä. Heitä oli kaikkiaan kahdeksan; kuusi tyttöä ja kaksi poikaa. Tämä matka on osa heidän koulutustaan tavoittaa kaikkia ihmisiä kaikkialla. Vancouverista ryhmä matkusti ensin itään ja sitten Brittiläisen Columbian pohjoisosiin, jopa Yukoniin saakka tavoitteena alkuperäiskansat (native) Kanadassa. Tämä on osa heidän koulutustaan evankeliumin levittämiseksi. Kanadassa tapahtuva harjoittelujakso kestää kaikkiaan kaksi kuukautta.

Ryhmän ensimmäinen osa, viisi oppilasta, majoittui Kotikirkon suojissa reilun viikon. Sinä aikana he rikastuttivat seurakuntamme tilaisuuksia monimuotoisesti. Kahtena päivänä he olivat jakamassa ruokaa kodittomille tai muuten kovaosaisille järjestönsä, Youth With A Mission, puitteissa. Oli kuulemma silmiä avaava kokemus Suomesta tulleina nähdä Vancouverin "kadun ihmi-

siä" ja samalla vertailla olosuhteita Suomeen.

Missionuoret – keitä he ovat? Se on kansainvälinen, yli seurakuntarajojen toimiva kristillinen lähetysjärjestö. Missionuorten työ jakaantuu kolmeen osaan: Evankeliointi, koulutus ja laupendentyö. Lisätietoa saa: www.ywam.org Järjestö toimii ainakin 149 maassa, ollen ehkä suurin lähetysjärjestö maailmassa. Sen perustaja on Loren Cunningham. Suomen Missionuorten työ ilmenee heidän tiivistetyssä lausunnossaan seuraavasti: "Meidän palava halumme niin Suomessa kuin ympäri maailmaakin, on johtaa ihmisiä Jeesuksen Kristuksen luokse, että he voisivat kokea Hänet todellisemmalla ja henkilökohtaisemmalla tasolla! Strategiamme evankeliumin levittämiseen on käyttää Suomea kiertäviä tiimejä sekä ulkomaille lähetettäviä aktiivisiimejä."

Keskuudessamme vieraillut ryhmä on eri puolilta Suomea. Heidän nykyinen koulutuspaikkansa on Rovaniemellä. Kolme kuukautta kestävä "Opetuslapsuskoulu" johtaa kah-

den kuukauden aktiojaksoon jossain päin maailmaa. Heidän kohdallaan se oli Kanada, josta mekin Vancouverin Kotikirkossa pääsimme iloitsemaan. Siunaten lähetimme heidät matkaansa jatkamaan.

Kanada Aktion johtajana toimi Alice Dezerman. Alice vastaili kysymyksiini toiminnoistaan seuraavasti:

-Mistä tämä järjestö on saanut alkunsa?

Amerikasta. Siellä Loren Cunningham näki ilmestyksessä kuin aaltojen huuhtovan ympäri maailmaa. Hän ymmärsi sen kertovan lähetystyöstä ja alkoi toimia sen mukaisesti. Toiminta alkoi 1959. Nyt tämä työ kattaa huomattavan osan koko planeettaamme.

-Kuinka kauan te olette toimineet tämän näyn innoittamana?

Tulin uskoon viisi vuotta sitten ja siitä lähtien olen ollut tässä mukana. Järjestömme nimi Suomessa oli ennen "Lähetysnuoret" mutta nyt se on rekisteröity nimellä Missionuoret ry.

JATKUU SIVULLA 5

Todistaja

**“Vanhurskaus Kansan korottaa, mutta synti on kansakuntien häpeä”
Sananlaskut 14:34**

PAAVO KORPELA
SUPERINTENDENT

Jumalan Sana on ihmeellinen totuus. Se on kestänyt ajan kokeen. Sanomme, että aika näyttää asian todeksi tai vääräksi. Kun laitamme Raamatun viisauden, ohjeet ja totuudet tähän kokeeseen, ne läpäisevät 100 prosenttisesti. Ne ovat pitäneet paikkansa kautta vuosituhansien. Jumalan Sanaa voimme käyttää ohjekirjana, joka ohjaa kuinka parhaiten elää maa planeetal-la. Siinä on viisautta elämää ja ikuisuutta varten. Raamatun suurin sanoma on, kuinka ihminen voi pelastua ja löytää rauhan Jumalan kanssa. Tästä alkaa se mitä Jeesus sanoi, ”Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys.” (Joh.10:10)

Mikä on yltäkyläinen elämä?

Kuinka voimme menestyä työssämme, toimestamme ja ennen kaikkea elämässämme? Jumalan tulkinta onnistumisesta ja menestymisestä on varmaan aivan erilainen kuin nykyajan tulkinta. Jumala ei laske sitä dollareissa ja centeissä niinkuin me usein teemme, mutta Hänen Sanaansa ohjeet varmasti johtavat

onnistumiseen ja menestykseen Jumalan tulkinnan mukaan.

Vanhassa Testamentissa näemme Israelin kansan voitot ja epäonnistumiset. Uudessa Testamentissa luemme Jeesuksen seurakunnan ja yksilökristittyjen onnistumisista ja tappioista. Molemmat ovat Jumalan kansaa. Molemmista voimme oppia sitä mikä onnistuu ja mikä ei onnistu.

Vanhurskaus korottaa kansan, synti johtaa häpeään. Tämä on Raamatun aivan ensimmäinen opetus. Ensimmäiset ihmiset, Adam ja Eeva saivat sen kokea ja vielä tänä päivänä se pitää paikkansa. Me vielä tunnemme heidän lankeemuksensa seurauksia. Paavalin kirje Roomalaisille toteaa, ”synnin palkka on kuolema!” Synti ei johda onneen, siitä on ainoastaan lyhytaikainen nautinto.

Mikä on synti! Ensimmäinen synti oli tottelemattomuus. Se oli Eevan ja Adamin teko Eedenin puutarhassa, mutta sen seurauksena tuli synnin turmelus koko ihmiskuntaan, aivan perusolemuksellemme. Meidät on myyty synnille niin syvästi, että Paavali toivottomana huudahtaa: ”Minä

viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?” (Rom.7:24) Hän näkee itsensä syntisenä, myytyinä synnille ja vaikka tahto on tehdä hyvää, hän ei sitä tee. Älkäämme luulko hetkeksikään, että voisimme jotenkin olla otolliset Jumalalle meidän oman hyvyytemme tähden. Johannes kirjoittaa, ”Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.” (1Joh.1:8) On hyviä ihmisiä, mutta ei yksikään ole läheskään täydellinen ja Jeesuksen pyhyden ja täydellisyyden rinnalla olemme kaikki peräti saastaisia. Jeesuksen suuruus on siinä, että Hänen ajatusmaailmansa ja asenteensa oli aina pyhä. Hänessä ei ollut pisaraakaan ylpeyttä eikä itsekkyyttä, joka niin helposti meidät kietoo. Hänen puheensa oli aina täydellinen. Hän ei sanonut yhtään sanaa liikaa, eikä yhtään sanaa liian vähän. Hän ei koskaan joutunut sanomaan, ”anteeksi, en tarkoitanut sitä.” Hän ei liiotellut eikä vähennellyt. Hänen jokainen tekonsa oli täydellinen eikä Hän jättänyt yhtään tekoa tekemättä mikä olisi pitänyt tehdä. Kun Jeesus huusi Golgatan ristiltä: ”Se

on täytetty!” Hän toi päätökseen täydellisen elämän ja silloin Hän oli täydellinen, pyhä Jumalan uhrikaristissa, annettu syntisten edestä. Me tarvitsemme tuollaisen pelastajan.

Sen jälkeen kun Paavali toteaa oman syntisyytensä, aivan seuraavassa lauseessa hän tuo ilmi toivon, joka hänellä oli, ”Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta ...! (Room.7:25) Ei ole siis yhtäkään ihmistä, joka on koskaan elänyt, elää nyt, tai tulee elämään, joka ei tarvitsisi Jeesusta. Jeesuksen vastaanottaminen pelastajana on ensimmäinen askel onnistuneeseen elämään.

Tässä teemme erotuksen kahdenlaisesta synnistä. Ensiksi on tahallinen synnin teko, jonka tietää vääräksi ja kuitenkin jatkaa sen harrastuksessa. Toisenlainen on vahingossa tehty, siis se mikä ei ole tarkoituksella tehty - tähän liittyy meidän luonteemme, asenne ja ajatus-maailmamme ym lankeemukset. Ei yksikään näistä ole luullinen, mutta ne ovat lankeemuksia joista löydämme itsemme ja joista joudumme nöyrästi tekemään parannusta aika ajoittain. Meillä ei ole lupa tehdä mitään syntiä, se olisi aivan vastoin sitä mitä olemme Kristuksen omina. Paavali kirjoittaa Rooman uskoville: ”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?” (Room.6:1,2) Johannes toteaa saman asian, ”Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä, eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt.”

(1Joh.3:9) Nämä molemmat puhuvat synnin harjoittamisesta ja jatkamisesta synnissä ja synnin teoissa - se ei johda onnistuneeseen elämään, vaan päinvastoin johtaa häpeään!

Synnin harjoittaminen on vaarallista, koska siihen tottuu. Alkuun synti kirpaisee omassatunnossa ja tunnemme suurta syyllisyyttä, mutta jos jatkamme, omantunnon ääni himmenee ja vihdoinkin lakkaa kokonaan. Silloin olemme vaarassa. Synti on verrattava pitalitautiin. Pitali tekee jäsenemme tunnottomaksi. Jos pitalitautia kärsivä ihminen koskettaa tuli kuumaa astiaa, hän ei tunne mitään ja käsi tai sormet palavat. Siitä syystä monella heistä ei ole sormia tai varpaita. Synnin harjoitus on samanlainen. Vahingoitamme itseämme ja muita ihmisiä ja se ei tunnu mitään emme sitä edes huomaa. Synnin harjoitus ei johda onneen eikä onnistumiseen.

”Poikani, älä unhota minun opetustani, vaan sinun sydämesi säilyttäköön minun käskyni; sillä pitkää ikää, elinvuosia ja rauhaa ne sinulle kartuttavat. Laupeus ja uskollisuus alkoot hyljätkö sinua. Sido ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun, niin saat armon ja hyvän ymmärryksen Jumalan ja ihmisten silmien edessä. Turvaa Herraan kaikesta sydämestäsi äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi. Tunne hänet kaikilla teilläsi, niin hän sinun polkusi tasooitaa. Älä ole viisas omissa silmissäsi. Pelkää Herraa ja karta pahaa. Se on terveellistä sinun ruumiillesi ja virkistävää sinun luillesi.” (Sananlaskut 3:1-8)

PAAVO KORPELA

Oppilaana elämän koulussa

Olin pienin joukossa oppilaiden, niin ujo, arka ja hiljainen. Jos muuta en oppinut luokallain, opin ainakin vaikenemaan.

Oli ystävähädässä suuressa: Kenelle voisin mä puhua? Hän luokseni saapui ja huokaili: “Tahdon kertoa mun huoleni”.

Oli kova se koulu, min`käydä sain. Vihdoin jotakin opin mä luokallain. Tuli toinenkin murtunut murheineen. Opin ystävää kuuntelemaan.

Sain paljon kokea koulussain. Koitin ymmärtää veljeä, sisartain. Sain osakseen tehtävän vaikeimman; piti oppia unohtamaan.

Nyt riemu on suuri mun rinnassain! Opin sittenkin jotain mä koulussain. Sain oppia aiheista suurimman; opin anteeksi antamaan.

SOILE VUOTILAINEN

Todistaja

PUBLISHED SINCE 1925

VIEWPOINTS EXPRESSED IN THIS PUBLICATION ARE THOSE OF THE WRITERS AND NOT NECESSARILY HELD BY THE PUBLISHERS.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

TOIMITTAJA/EDITOR LAYOUT OIKOLUKU TAKASIVUN TOIMITUS ALUETOIMITTAJIA

Lauri Karhinen
Keijo Sakara
Helena Rantanen
Sylvia Rukkila
Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA

Erkki Ahonen, Liisa Liedes,
Osmo Pieniniemi, Eljas Rossi,
Ulla Saari, Aimo Selin, Uuno Vesanen.

YHDYSHENKIÖ SUOMESSA

Annikki Siren,
Katajakalliontie 2,
01120 Vesterskog
PUH 09-877-9114

ILMOITUSHINNAT:

\$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja
perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

TILAUSOHJEITA

KANADASSA JA USA:SSA :

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

KANADASSA: \$26.00. (sis.GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$32.00

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$36.00

USA:STA:

US \$26.00.

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$30.00

SUOMESTA: Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi), tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 30 euroa.

MUISTA MAISTA:

CAD \$36.00 , US \$30.00 tai 30.00 euroa.

OSOITTEITA

LÄHETYSSIHTTEERI

Erkki Inkiläinen
119 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

LÄHETYSKASSA USA

Timo ja Eeva Nirkkonen
4205 57th Ave. South C
Lake Worth FL 33463 USA

\$3.00 (GST INCL.) 3,00 euroa
Publications Mail Agreement No. 40028608

GST No. R 121903561

Publications Mail Registration No. 09505

“We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs.”

Canada

Minä pidän sinusta huolen

On lohduttavaa tietää ja kokea, että Herran silmä valvoo omiaan johdatellen ja varjellen. Näillä alueilla tapahtuu Jumalan ihmeitä Hänen valvoessaan lastensa vaellusta. Yksi valtavimpia todistuksia siitä tapahtui elämässäni elokuussa 2002.

Silloinen kotini Oregonin osavaltiossa Yhdysvalloissa oli pieni metsäfarmi. Harrastin aina tarvittaessa metsän myyntiä, "lokausta" ja olin iloisen ylpeä voidessani tehdä kaiken työn itse. Oikeastaan Lännen Lokari, Albert Wirkkala, oli esikuvani sillä alueella. Hänen opastamana harjaannuin myös uuden metsän istuttamisessa. Lännen puut ovat suuria ja niiden käsittely on vaarallista. Yleinen suositus on: "Älä tee sitä yksin." Vuosien mittaan olin hommaa opetellut vähän niinkuin kantapään kautta. Kolhuja oli sattunut, kerran katkesi luu vasemman jalan nilkasta sopimattomasti käyttäytyneen puun pudotessa jalan päälle.

Edellä mainittuna aikana myin leppää sahatukeiksi. Lännen leppä on kookas puu. Suurin kaatamani leppä oli reilut kolme jalkaa halkaisijaltaan, eli lähes metrin paksuinen. Vaimoni Terttu piti rukousvartiota työskentelyni aikana koska hän oli vuosien mittaan havainnut minun ottavan riskejä toiminnoissani. Kaikki meni hyvin. Viimein koitti päivä, jolloin viimeinen tukkikuorma lähti maailman markkinoille. Tertulta pääsi kiitollinen huokaus ylös; mitään vahinkoa ei ollut tapahtunut. Se oli kuin juhlapäivä meille "puufarmareille". Rahaakin oli luvassa tarvittaviin laskuihin!

Samana päivänä iltana menimme seurakuntamme rukouskokoukseen Rainierissä. Tämä lähin kirkkomme, amerikalainen helluntaikirkko, on hyvin elävä ja Jumalan Sanaan pohjautuva. Siellä Pyhän Hengen armolahjat toimivat jatkuvasti aivan niinkuin luemme Apostolien Teoissa ja Paavalin kirjeissä. Sinä iltana tuli Hengen Sanoma, jonka koin itseäni koskevana. Siinä varoitettiin turvautumasta omiin yrityksiin. (olin nimittäin pohtimassa mahdollisuuksia kuinka rahoittaa toisessa osavaltiossa olevaa pientä projektiamme) Tuo hyvin selvä sanoma päättyi voimakkaaseen vakuutukseen: "I will take care of you", "MINÄ PIDÄN SINUSTA HUOLEN". Kokouksen jälkeen pohdistelin kuulemaani. Tulin vakuuttuneeksi, ettei kannata yrittää omin keinoin ratkaista asioita. Jotenkin jäin odottavalle paikalle, että mitähän se "huolenpito" merkitsee.

Seuraavana aamuna suuntasin metsään suorittamaan jälkipuhdistusta hakkuualueella. Menin sinne nelipyörävetoisella Kuboda-traktorilla. Varsinaisen tukkien kasamisen olin suorittanut buldozerilla (puskutraktori). Keräsin painavan kuorman etukuormaajaan aikomuksena tyhjentää se rinteen alaosaan olevaan kokoamispaikkaan (landing). Koska tuo rinne oli kohtalaisen jyrkkä, totesin etten voi kuljettaa niin suurta kuormaa alamäessä muutoin kuin takaperin menettämättä osaa kuormasta. Hyvin hidasta vaihdetta käyttäen yritin huolellisesti kääntyä rinteessä voidakseni ahneudessa viedä mahdollisimman ison kuorman alamäessä. Kääntymisvaiheessa en huomannut pientä mätästä, vanhaa kantoa, rinteen yläsyryllä. Se aiheutti traktorin liiallisen kallistumisen, jota vauhditti liian korkealle nostettu kuorma kauhaajassa. Sekunnin murto-osassa totesin, että nyt Kuboda kaatuu eikä sille voi mitään. Minulla oli vain yksi aukko istuimelta pakotieksi; alamäen suuntaan, juuri sinne, mihin traktori oli kaatumassa. Juuri sillä hetkellä oli kuin joku olisi nostanut minut pois istuimelta (traktorin istuimelta ei lähdetä helposti, kuten esim. autosta) ja juoksin henkeni hädässä kannokossa rinnettä alaspäin. Lieneekö jalkani edes kostettaneet maata joka askeleella. Perässä kuului vain "klonk, klonk", kun Kuboda kiersi kuperkeikkaa perässään kaikkiaan kaksi täyttä kierrosta. Sinne meni minun kuormani pitkin mäen rinnettä. Rinne oli aika jyrkkä. Juoksussani olin koko ajan askeleen pari edellä traktoristani. Viimein

kolina takanani lakkasi. Pysähdyin katsomaan havaiten Kubodan jääneen pyörilleen, moottori käynnissä edelleen ja vaihde päällä. Tuo kaikki oli tapahtunut tavattoman nopeasti. Seuraavaksi oli minun vuoroni ajaa traktoria takaa saadakseni karkulaisen pysähdyksiin. Olin pelastunut varmalta kuolemalta sillä ajokissani ei ollut kuljettajaa suojelevaa turvakaarta. Myöhemmin totesin, että ensimmäisellä kierroksella istuimeni oli murskautunut kannon ja traktorin väliin. Siihen olisin musertunut pieneksi möykyksi jos en olisi päässyt istuimelta pois. Koneeni oli kuin sodan jäliltä, mutta ajokuntoinen. Siinä tuli voimakkaana mieleen edellisen illan lupaus: "Minä pidän sinusta huolen". Inhimillisesti ajatellen tuossa onnettomuudessa ei olisi ollut mitään eloon jäämisen mahdollisuutta. Yliluonnollinen ihme oli tapahtunut.

Merkkillistä oli sekin, etten mennyt shokkiin tapauksen jälkeen. Oikeastaan tunsin ihmeellistä rauhallisuutta

Lokari (metsuri) tauolla kaatamansa leppän äärellä.

Traktorin kanssa voi leikkiäkin kun on kunnan kavereita

mennessäni kotiin kertomaan vaimolleni tapahtunutta. Tertun reaktio kuulemaansa oli, että hän oli jo lopettanut rukousvartion kun varsinaisen "lokaaminen" oli ohi. Tällä kertaa ei varmaan ollut asia siitä kiinni, vaan Taivaan Isä tahtoi osoittaa voimakkaalla tavalla kuinka Hän voi pitää huolen tapahtumista jopa luonnonlakien vastaisesti. Oma pohdintani tapauksen jälkeisinä aikoina oli, että Herralla on mahdollisesti vielä tehtäviä elämäni varten ja siksi sain lisää aikaa.

Silloin tällöin vierailin tuolla "puhuttelupaikalla" pitäen siellä hiljaisen hetken. Joka kerran ihmeellinen tur-

vallisuuden tunne täytti olemukseni; Herra todellakin oli varjellut minut varmalta kuolemalta. Tuo elokuun tapahtuma vuonna 2002 toistuvasti muistuttaa Jumalan lupauksesta ja Hänen rajattomista mahdollisuuksistaan. Tapausta seuranneina päivinä ymmärsin eläväni jatkoajalla. Sananjulistusta ajatellen luovuin kaikista vanhoista puheiden jäsentelyistä luottaen siihen, että jos Herra minua vielä tarvitsee julistajana, Hän varmasti kykenee antamaan ihan uutta tekstiä. Jotenkin koen sen tapahtuneen.

Välittömästi tapauksen jälkeen ja myöhemminkin, näytin tapahtumapaikkaa ystäville ja naapureille. Traktorin pyöriminen jätti selvät jäljet maastoon. Erään naapurin ensi toteamus oli jotenkin huvittava: "Se olisi pitänyt saada videolle".

Nyt Oregonin farmimme on myyty. Sieltä jäi monia, monia muistoja lähes kahdenkymmenen vuoden "farmauksesta". Minulle puhuttelevin muisto on hetki, jossa Taivaan Jumala osoitti kuinka Hän pitää minusta huolen. Tämä profetian kautta annettu lupaus: "I will take care of You" on nyt elämäni motto

kaikissa eteen tulevissa tilanteissa. Uskon Hänen lupauksensa kattavan koko elämäni. Jumalan lupaukset eivät ole väliaikaisia. Niistä saa pitää kiinni ihan koko matkan, perille saakka.

Toimittaessani tätä Todistaja-lehteä luotan jatkuvasti tuohon Herralta saamaani lupaukseen: "Minä pidän sinusta huolen". Samalla uskon, että Taivaan Isä pitää hyvän huolen myös Todistaja-lehdestämme. Sinäkin voit olla siinä mukana. Työmme on yhteinen.

Oi niitä aikoja 50-luvulla!

Tampereen Saalem Järjesti joka kesä telttajuhlia koulujen pihossa. Siellä sain minäkin armon kohdata Herran vuonna -51. Äitini tuli uskoon vuot- ta ennen. Hän kertoi, että Saalemin kuorossa on niin paljon kauniita nuo- ria laulamassa. Äitini toivoi, että tuli- sin heitä katsomaan! Tuleva puolisoni, Kaarlo Toivio, oli kutsuttu Turusta Tam- pereelle nuoriso- ja kuorotyöhön. Mu- siikkimiehenä hän järjesti nuorisokuo- ron, jota johti viululla ja myös innosti henkilöitä pitämään pyhäkoulua.

Tampereella oli yli 1000 lasta pyhä- kouluissa ympäri kaupunkia kodeissa, ker- hohuoneistoissa ym. Leirityö aloitettiin Tampereella -50 luvulla. Useita kymmeniä lapsia oli ensimmäisellä leirillä, joka pidet- tiin "Settlementtien" leiripaikalla Kurussa. Oli myös sairaalakuoro, jossa muun muas- sa lauloivat Arposen pojat ja Hartosen tytöt samoin kuin minäkin. Työtä tehtiin ahke- rasti joka taholla.

Seurakunnan kokouksista on monia hauskoja muistoja, sillä hattukeskustelu oli ajankohtainen. Osa vanhemmistosta halu- si, että kuorossa sisarten piti peittää päänsä. Seurakuntaa johti Yrjö Nurmi. Hänellä oli kulta- ja kellosepanliike, jonka tuloilla hän

Ilmestysvuorella

*Minä katselen Siionin Vuorelle päin,
on Herrani Siionin Vuori.
Tule kanssani vuorelle tälle.
Tänne maailman myrskyt ei saa.*

*Tuon vuoren mun Herrani lunasti,
pyhän sydänverensä vuodatti.
Siellä rauha iäinen vallitsee vaan,
sillä Hän on rauhan vuori.*

*Miksi hukkaisit aikaasi täällä
maan alhoissa kiusausten.
Kun on kirkasta pilvien päällä.
Riennä vuorelle kirkastuksen.*

*Siellä lunasti Herra mun kerran,
minut kurjimman, huonoimman.
Kaikki syntini anteeksi antoi,
vihmoi verellään sydämeni.*

*Etkö tahtoisit ystävä tulla
minun kanssani, matkaaja maan.
Onhan tuskaa vain elämä täällä.
Riennä vuorelle kirkastumaan.*

*Ei yksin mun tarvitse olla,
ei hiventä, rahtuakaan.
Onhan kanssani Elämän Herra,
läpi taivasten kulkenut vaan.*

ELMA KINNUNEN

hankki elantonsa. Vanhemmistossa oli turkkuri P. Aro, joka oli vastuus- sa lähetystyöstä ja kenkätehtailija A. Jokela ja koulun johtaja F. Turunen, joka johti sekakuoroa. Oli myös hurs- kas veli Lieslehto ja muitakin. Näil- lä vanhemmistoveljillä oli painavaa sanottavaa Paavalin rinnalla naisten hiuksista ja pään peittämisestä. (I Kor 11: 5,10) Monta seurakunnan ko- koustani meni niin, että hattu- ja hius- keskustelu oli keskipisteenä!

Kun meidät kutsuttiin työhön Tuk- holmaan -70 luvulla, hämmästyin ja olin huvittunut, kun suuren 7000- jä- senisen Filadelfia-kirkon kuorolavan takana oli hattunaulat, joista kuoro- laiset ottivat hatut päähänsä ennen esiintymistä. Siihen he myös palaut- tivat ne laulujen jälkeen. Oli monen näköistä ja väristä hattua.

50-luvulla tuli monia uskoon Tam-

50-luvun kitarakuoro Tampereella. Kitaroitakin oli!

Vieressä kirjoittaja Leila Toivio, takanaan tytär Lea Toivio-Marten ja tyttären tytär Alexia.

pereella ja pidettiin suuria kastejuhlia. Seurakunnassa oli myös työntekijänä asemapäällikkö Hellström sekä Vilho Hartonen, jonka mieliala oli Ilmes- tuskirja. Toivo Kontola tuli uskoon ja alkoi heti järjestää rukousskokouksia pienessä mökissään Armonkalliolla. Me nuoret kävimme niissä ahkerasti. Hän oli myöhemmin perheensä kans- sa työntekijänä Porissa, mutta aivo- kasvain vei hänet Herran luo muuta- massa kuukaudessa.

Aikanaan seurakunta lähetti E. Rajahalmeen Afrikkaan. P. Aro piti lähetysnäyttelyjä ja ompeluseura ja "korttikerhot" aloittivat lähetysaar- naajien tukitoiminnan. Me Näissä kerhoissa me nuoret teimme vanhois- ta postikorteista pyhäkoulumateriaa- lia lähetyskentille, leikkasimme ma- tonkuteita ja keräsimme avustusta perheille. Myös kotilähetystyö alkoi.

Aina telttajuhlien jälkeen käytim- me Methodistien huoneistoa. Siellä rukoiitiin Pyhän Hengen kastetta us- koon tulleille.

Työ seurakunnassa saattoi olla hie- man erikoista. Mieheni, Kaarlo, käyt- ti vanhaa polkupyörää, "sukusählää", ilmoituksia viedessään ja käydessään neuvotteluja Yrjö Nurmen kultase- pänliikkeen takahuoneessa. Toimis- to oli kodissamme, vaikka meillä oli vain yksi huone ja osakeittiö kolmen muun perheen kanssa. Sodan jälkeen ei ollut mahdollista saada parempaa

asuntoa. Vasta toisen lapsemme syn- tymän jälkeen saimme suuremman asunnon.

Yrjö Nurmi ja Armas Jokela ehdot- tivat, että he laittavat kenkäkaupan, jota Kaarlo sitten hoitaisi monipuoli- sen seurakuntatyön ohella. Se oli pal- kan tähden, vaikka se oli vain juoksu- pojan palkan tasolla. Mieheni sanoi, että Jumala on kutsunut hänet työ- hönsä, eikä kenkäkauppiaksi. Olen monesti ihmetellyt, kuinka me selvi- simme! Äitini auttoi monella tavalla. Työtä on viety eteenpäin kaikenlai- sissa olosuhteissa. Herra on ollut us- kollinen, josta kiitollisuus täyttää sy- dämeni!

Jumala on johdattanut ihmeelli- sesti näitä sen ajan nuoria! Australi- assa asuvat entiset seurakuntalaiset - nyt jo eläkeläiset - ovat päättäneet maksaa "Raamatun helmiä"- kirjo- jen käännöstyöt Uuden Guinean Pid- gin-kielelle. Mirjam Ylenius ja Raili Väisänen, jotka ovat tehneet maail- manlaajuisia lastentyytöitä, ovat kirjoit- taneet kirjoja, joita on käännetty jo kymmenelle eri kielelle.

Mekin saimme Tukholmassa näh- dä, kuinka ne nuoret, jotka Tampe- reen pyhäkoulussa tulivat uskoon - 50 luvulla, saivat uudistua uskossaan Tukholman suomalaisessa seurakun- nassa 70-luvulla.

Tampereella annettiin uskoontulleil- le Raamatun jakeet. Minun jäsen- kortissani oli Ef 2:19: "Niin ette siis enää ole vieraita, ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Ju- malan perhettä". Tämä jae on usein muistuttanut minua, kuinka arvokas ja ihmeellinen on Jumalan armo.

LEILA TOIVIO

Hengen raikkaille lähteille

Samanaikaisesti kun karismaattinen liikehdintä vaikuttaa maailmanlaajuisesti, niin monet seurakunnat kokevat Pyhän Hengen virtojen kulkeneen heidän ohitse. Monipuolisesta ja ehkä hyvinkin voimakkaasta toiminnasta huolimatta todetaan, että ”näyt ja ilmestykset ovat harvinaisia.” Jotain puuttuu ja jotain kaivataan.

Välitön Pyhän Hengen toiminnan väheneminen seurakunnissamme on koettava menetyksenä ja tämän tosiasian pitäisi olla johdattamassa meitä kaikkia yhä voimakkaampaan Herran ilmestymisen etsimiseen.

Kaikesta edellä mainitusta huolimatta meidän on kuitenkin suhtauduttava näihin Hengen asioihinkin realistisesti ja todettava, ettei kaikki väheneminen näillä alueilla ole ollut kielteistä, vaan paljon on myös tapahtunut tervettä raitistumista Jumalan sanan opetuksen myötä. Voimme varmaankin olla yhtä mieltä siitä, että on parempi kuulla seurakunnassa vaikkapa vain yksi Pyhän Hengen sanoma, kuin kymmenen oman sielumaailman tuotetta. Määrän väheneminen ei siis välttämättä tarkoita aina, että todellinen Pyhän Hengen toiminta olisi laantunut. Asia voi joskus olla jopa päinvastoin. Rehellisyyden nimissä on kuitenkin todettava, että ei kaikki väheneminen ole missään tapauksessa ollut pelkkää raitistumista, vaan paljon on menetetty todellista, välitöntä Hengen voimaa seurakuntiemme keskuudessa.

Luonnollisestikin herää kysymys, mistä tämän suuntainen kehitys seurakunnissa johtuu? Yksiselitteisen vastuun antaminen on täysin mahdotonta, koska ”tuuli puhaltaa mistä tahtoo”, mutta voimme kuitenkin tutkia ja kiinnittää huomiomme joihinkin asioihin.

Jumalan tahto

Tällaisessa tilanteessa meillä on suuri taipumus ajatella, ettei olekaan Jumalan tahto täyttää juuri nyt meitä Hengellänsä. Henkilökohtaisesti en kuitenkaan

yhtyisi tämän kaltaiseen näkemykseen. Ymmärrän hyvin, että Jumala toimii aina oman aikataulunsa mukaisesti ja näin olen on myös olemassa erikoisia Jumalan siunauksen aikoja eri paikkakunnillakin. Mutta juuri nyt me elämme aikaa, josta Raamattu sanoo: ”Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimen, jotta syntinne annettaisiin anteeksi. Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen. Teitä tämä lupaus tarkoittaa, teitä ja teidän lapsianne, ja myös kaikkia niitä, jotka ovat etäällä - keitä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.” Apt. 2: 38-39. Aika Hengen vuodatukselle on oikea, mutta todennäköisesti meiltä puuttuu vain vastaanottokykyä.

Rukouselämä

Rukouselämän laimistuminen on saanut aikaan sen, että Hengen elämä on tullut monille vieraaksi. Elämä Kristuksessa ja Hengen elämän tunteminen edellyttää viihtymistä Hänen seurassaan. Muuten meidän on vaikea tuntea Hänen sydämensä sykettä ja toimintatapoja. Hengen ratkaisut ovat erilaisia kuin meidän oman päämme tuottamat ratkai-

sut. Kiireisen, Hengen elämästä vieraantuneen, rukoilemattoman uskovaisen on vaikea omistaa ja käyttää Hengen lahjoja. Samalla kuitenkin muistutan, että ulkonaisesti kiireinen ihminen voi elää rikkaasta Hengen elämästä, sillä rukoilla voi yhtä hyvin autossa kuin kirkossa. Työtä tehdessään voi rukoilla ja olla kiinteässä yhteydessä Herran kanssa Pyhän Hengen kautta. Ulkoisten tekijöiden ei välttämättä tarvitse olla esteenä rikkaalle Hengen elämälle.

Kaikkien uskovien kannattaa kuitenkin pysähtyä ajoittain Herransa edessä, sillä hiljentyminen avaa meille saman mahdollisuuden kuin aikoinaan kuningas Saulillekin. ”Kun he olivat tulleet kaupungin laidalle, Samuel sanoi Saulille: ”Käskä palvelijasi mennä edeltä.” Palvelijan mentyä Samuel jatkoi: ”Pysähdy hetkeksi, niin minä ilmoitan sinulle Jumalan sanan.” 1.Sm. 9:27

Suhtautuminen Hengen toimintaan

Olemmeko me huolettomalla suhtautumisellamme Hengen toimintaan ja armolahjoihin saaneet niiden merkityksen näyttämään toisarvoiselta asialta? Liian usein seurakunnan keskellä saa hengen nimissä tehdä mitä haluaa, eikä kukaan neuvo harhailevaa. Tietävätköhän seurakuntiemme jäsenet enää mitä aito Pyhän Hengen toiminta on käytännössä? On tullut aika mennä Herran neuvotteluun.

Toisaalta monet seurakunnat ovat jääneet täysin osattomaksi Pyhän Hengen siunauksista liiallisen kriittisyyden tähden. Vaikka me laulamme ”tulkoonpa hiljaa tai tuulen lailla”, niin pienikin poikkeama totutusta tavasta saa niskakarvamme nousemaan pystyyn. Meidän tehtävämme ei ole ohjailla eikä rajoittaa Pyhän Hengen toimintaa, mutta tutki- maan meitä kehoitetaan, ovatko henget Jumalasta. Usein kuitenkin unohdamme mitä meidän tulisi tutkia ja keskitymme vain tarkkailemaan Hengen toiminnan ulkoisia ilmenemismuotoja. Tarvitsem-

me avointa ja uudistunutta mieltä suhteessamme Pyhän Hengen toimintaan.

Pyhä Henki seurakunnassa

Seurakuntaa on vaikea kutsua Jumalan seurakunnaksi, ilman Pyhän Hengen lahjojen toimintaa sen keskuudessa. Luotan täysin, että Herra tahtoo pukea kansansa Pyhällä Hengellä, mutta meidän asenteidemme kyllä täytyy ensin muuttua. Paras lähtökohta Hengen elämän uudistumiseen on tuhlaajapojan tavoin tunnustaa: ”Minun isäni palkkalaisilla on kaikilla yllin kyllin ruokaa, mutta minä näännyn täällä nälkään.” Lk. 15:17. Hengen synnyttämä yltäkylläinen elämä odottaa meitä.

Meidän tulisi saada uusi arvojärjestys asioillemme. Nykyisin kokouksissa pyydetään pääsääntöisesti esirukousta parantukseemme sairauksistamme, mutta vain harvoin joku pyytää esirukousta täyttyäkseen Pyhällä Hengellä. Siitä on kulunut jo pitkä aika, kun olen kuullut jonkun helluntaiseurakunnassa (muualla kylläkin) pyytävän esirukousta, että hän saisi armolahjoja! Ehkä yleinen ”raitistunut” ilmapiiri saisi tällaisen pyytäjän kokemaan itsensä hyvinkin oudoksi linnuksi.

Yleinen ajatus seurakunnissa on salavihkaa kääntynyt siihen, että Hengen täyteys ja armolahjat kuuluvat vain joillekin superuskoville. Muistan kun raamatutukoulussa eräs vanhimmistoveli luki uudestaan ja uudestaan 1. Kr. 12:11 kohdan näin: ”Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen joillekin erikseen, niin kuin tahtoo.” Useista kyselyistäni huolimatta hän ei huomannut lukemassaan mitä eroa Raamatun alkuperäiseen tekstiin. Huomasitko sinä? Jos et, niin lue uudelleen. Henki ei jaa armolahjoja joillekin erikseen, vaan kullekin erikseen!

JUMALAN KANSAA ODOTETAAN
HENGEN RAIKKAILLE LÄHTEILLE!
MATTI VUORINEN

Missionuoret

Missionuoret lähdössä Kanadan pohjoiseen. Edessä Petra Mäki. Keskellä vasemmalta oikealle: Tuulikki Pietilä, Katri Karjalainen, Alice Degerman, Suvi Eriksson, Susanna Vörlin ja Janne Ainesmaa. Takana Perttu Grönfors.

JATKOJA SIVULTA 1

-Kuinka vanha tämä Rovaniemen koulu on?

Tämä on ensimmäinen vuotemme Rovaniemellä. Pekka Puurunen on koulun perustaja. Koulutustilojen saaminen oli ilmeinen Jumalan johdatus ja ihme sinänsä. Opetusjakso on kolme kuukautta ja joka viikolla on aina uusi opettaja ja uusi aihe. Työharjoittelu on siten kaksi kuukautta kuten meillä nyt Kanadassa. Palattuamme on viikon mittainen ”arvionti” jakso ja sen jälkeen kukin seuraa kutsusta jatkossa.

-Mikä on päätavoite koulutuksessanne ja mihin se johtaa jatkossa?

Missionuorten motto on tulla tuntemaan Jumalaa lähemmin ja tehdä Hänet tunnetuksi toisille. Joillekin meistä tämä jakso voi olla johdatukseksi lisäkoulutukseen, joillekin ehkä alkua evankelioimisen jatkamiseen jossakin, kenties eri puolilla maailmaa. Jo tässä vaiheessa joillekin on tietty maa laskeutunut toiminnan kohteeksi.

Tammikuun 17. päivänä kaukaiset vieraamme pakkaantuivat Vancouverissa ostamaansa vanhaan tila-autoon ja suuntasivat keulan vuoria kohden itään tavoitteena ensin Kelowna ja siitä pohjoiseen jatkossa. Kotikirkon sivusaliin oli kokoontunut joitakin paikallisia uskovia lähtöhetkeen. Rukousrenkaana, toisiamme kädestä pitäen, pastorimme Matti Vuorinen siunasi ilosanoman viejät matkalle.

LAURI KARHINEN

Kauhajoella puhaltavat herätys "Jumala tekee ihania"

Kauhajoen helluntaiseurakunnassa ei haikailla vanhoja herätyksen aikoja, vaan iloitaan siitä, mitä Jumala tekee tänään. Muuttaman vuoden aikana yli sata ihmistä on tullut uskoon ja monet ovat parantuneet. Myös lapsi- ja varhaisnuorisotyössä koetaan ihmeellistä Jumalan siunausta. - Jumala alkoi vain toimia seurakuntamme keskellä, iloitsee pastori Mika Talja.

LEEVI LAUNONEN LEEVI.LAUNONEN@AIKAMEDIA.FI

Kauhajoen herätykselle on ollut luonteenomaista uskoontulojen "ketjumaisuus". Uskoontulleet ovat kertoneet kokemuksestaan toisille ja evankeliumi on levinnyt ihmissuhteiden välityksellä.

Tyypillinen esimerkki hengellisen ketjureaktion käynnistymisestä on Kosken perhe. Nuori perheenäiti Leena Koski (22) lähti keväällä 2005 Seinäjoelle Sateet lähetä -iltaan siskonsa mukana ja tuli siellä uskoon. Leena meni myös kasteelle ja liittyi Kauhajoen helluntaiseurakuntaan. Hänen miehensä Antti (23), jonka huumeiden käyttö oli pahasti sekoittanut koko perheen elämän ja jolle uskonasiat olivat täysin vieraita, alkoi harkita eroa avosuhteesta. Hän suunnitteli itsetuhoisin ajatuk-

sin jo matkaa Amsterdamiin, mutta Jumala puuttui asioiden kulkuun.

-Jeesus kosketti elämäni Juhannuskonferenssin nuorisokokouksessa kesällä 2005, Antti kertoo.

-Hän eheytti myös perhe-elämämme. Muutamaa viikkoa myöhemmin täytyi Pyhällä Hengellä, ja silloin vasta alkoi sisäinen riemu ja Jeesuksen rakkaus vaikuttaa. Menimme Leenan kanssa naimisiin, ja meillä on kaksi ihanaa lasta, Casper (3) ja Sofia (1).

Sateisena iltana syksyllä 2005 Antti Koski tapasi vanhan kaverinsa Marko Savilahden (19), kertoi hänelle uskostaan ja kutsui kaverinsa mukaan Kauhajoen helluntaiseurakunnan rukousilta. Marko lähti ja kohtasi siellä Jeesuksen. Myöhemmin hän liittyi myös seurakuntaan.

Halu voittaa sieluja Jumalalle tarttui myös Marko Savilahden. Hän alkoi puhua uskonasioista kuntosalilla urheilukaverinsa Tuomo Koiviston (22) kanssa. Tuomo kiinnostui lukemaan Raamattua ja löysi yhteyden Jumalaan yöllä yksinäisyydessä toukokuussa 2006. Sanan ohjeita noudattaen hänkin meni kasteelle ja liittyi seurakuntaan. Vastaavia kokemuksia tutun kaverin hengellisestä vaikutuksesta on monilla muillakin uskoontulleilla.

Toisena erityispiirteenä Kauhajoen tapahtumis-

Camp Kwasind, December 28-31, 2006

Every year youth from all over Ontario gather for the annual Saalem Winter Retreat. It's a weekend for hanging out with old friends, meeting new ones, setting aside our hectic schedules, having fun, spiritual renewal, and learning more about God and his plan for our lives. It never ceases to amaze me how one weekend can have such an impact in the lives of youth.

This year, our retreat was held at beautiful Camp Kwasind. It was our first time

Relationships Ski Retreat

being there in the winter. We have been blessed to have our summer kids camp at Kwasind for the last two years. We had 50 youth, 40 from Toronto, and 10 all the way from Thunder Bay! The Toronto youth pastor, Walter Tuokkola, lead the weekend and the youth pastor from Thunder Bay, Pekka Perho, was our guest speaker.

The general topic that tied all of Pekka's teachings together was "relationships". On Friday, Pekka spoke about God and how He longs for a relationship with us. God has done everything He can in order for us to be able to have a living and active relationship with Him. He spoke about

God's Hugeness, looking at it scientifically, beyond the universe. The following day Pekka spoke about how we can get to know God more and how we can learn to know God's voice. God wants to speak to us, but unfortunately many do not recognize that. Our prayer time is often just us talking and sharing our heart with God. Sometimes we also need to quiet down and listen, take time when seeking God, to actually hear God speaking to us. Then Pekka wrapped up the weekend by teaching about romantic relationships and dating.

This was the first Canadian Ski Retreat for Pekka since arriving in Canada a few months ago. Pekka is a Finn who grew up in Sweden, so although he didn't grow up here, he can relate to the Finnish youth here. Pekka's wife Nea grew up in Finland. I asked Pekka what he thought about his

first Saalem Winter Retreat: "Personally I really enjoyed the weekend. Every time we come together to seek God, He comes to meet with us. When we draw near to Him, He will draw near to us. And when we genuinely meet with God, our lives are changed. My hope and prayer is that what we experienced at the camp will bear fruit in our everyday lives, in our walk with God and in our relationships with others...And yes, the food was great!"

Another person who was there for the first time was Jamie-Lee Pickrell, a York University student: "At ski retreat I spent a lot of time with God by worshipping Him, learning from His word and just listening to Him speak to me. I spent time with other Christians, getting to know them, praying with them and just having fun. Overall it was a great experience!"

I can't think of a better way to start a new year. I know everyone is looking forward to the Saalem Easter Conference in Toronto from April 5-8, 2007. Let's all come together to see what great things God has in store for us! See you all there!

TEXT AND PHOTO'S LILY KORHONEN

tyksen tuulet... asioita”

sa on ollut, että Jumala on vaikuttanut aivan tavallisissa arkisissa tilaisuuksissa. Esimerkiksi keskiviikkoillan rukoukokouksissa monet ovat tulleet uskoon ja parantuneet.

- On niitäkin, jotka ovat ensin parantuneet rukouksen kautta ja vasta sen jälkeen tulleet uskoon, kertoo Mika Talja.

- Kun seurakunta kokee herätyksen aikaa, ihmisten on silloin jotenkin helpompaa lähteä seuraamaan Jeesusta.

Jumala antoi työhön uuden vaiheen

Mika ja Aster Talja tulivat Kauhajoelle Kanadasta joulukuussa 2001. Seurakunnassa ei ollut varsinaista lasten musiikkityötä eikä ohjattua ylistystä. Nuorella pastorilla oli paljon intoa ja yrittämistä aina pakonomaisuuteen asti. Hengellisten näyttöjen paineessa oma sielu kuitenkin raskittui, ongelmat painoivat ja terveyskin alkoi reistailla.

- Viimein ruokakaan ei pysynyt enää sisällä, Mika Talja kertoo.

- Eräällä saarnamatkalla sain sairauskohtauksen, jossa menetin tajuntani. Minut vietiin sairaalaan. Olin hyvin pettynyt itseäni, enkä halunnut tavata ketään. Silloin Jumalan Henki alkoi puhua minulle ja kutsui minut hiljaa lähelleen. Jumala lupasi, että jos viivyn Hänen neuvonpidossaan, saan nähdä jotain sellaista, mitä en edes kovalla työllä voi itse koskaan saada aikaan.

Kun pastori oli käynyt läpi oman hengellisen prosessinsa, hänen palvelustehtävässään alkoi uusi vaihe kesällä 2002. Kokkolan Elbailu-tapahtumassa eräs tyttö parantui Mikan rukoillessa. Sitten Mika Talja alkoi nähdä Jumalan yliluonnollista vaikutusta myös oman seurakuntansa keskellä Kauhajoella.

Aster, Mikan vaimo, käynnisti seurakunnassa varhaisnuorten toimintaa, tyttökerhon ja musiikkityötä - myös ylistysbändin. Lapset ja nuoret ovat tuoneet suurta siunausta seurakunnan keskelle.

- Takavuosien varkkien ”räminäbändi” on nyt kehittynyt tasokkaaksi ja ihanaksi ylistysbändiksi, iloitsee Aster Talja.

- House bandiin on tullut uusia uskoontulleita. He laulavat innoissaan ylistystä Jumalalle ja seurakunta elää siinä mukana.

Erityisopettaja Marjukka Anttila kehittäi seurakunnanlapsityöhön toiminnallisen kerhon,

jossa hyödynnetään seikkailupedagogiikkaa. Kerho on vetänyt seurakunnan yhteyteen kymmenittäin paikkakunnan koululaisia, myös monia erityislapsia ja romanilapsia. Viime keväänä 13 kerholaista tuli uskoon.

- Kerhoiltoissamme on parhailaan 60 lasta, ja heistä vain kolmasosa on seurakuntalaisten omia lapsia, kertoo Marjukka Anttila.

- Näin lapsityö tavoittaa suuren joukon sellaisia perheitä, joilla ei ole muuten yhteyttä seurakuntaamme.

Kuoleman surusta Valojuhlaan

Mika Talja oli menossa puhujavierailulle Malmin Saalemseurakuntaan lauantaina 23. syyskuuta, kun hän näki automatkallaan näyn: kuolema lähestyi Kauhajokea ja joku ihminen oli ikään- kuin hirtettynä. Hän tunsii kehotusta rukoilla, pysäytti autonsa ja vietti hetken rukouksessa matkatoverinsa kanssa.

Seuraavalla viikolla koko Suomen kansa luki lehdistä suru-uutisen: kauhajokelainen koululainen oli kuollut leikkikentällä narun kiertyessä hänen kaulansa ympärille. Lisäksi eräs nuori ajoi autollaan ylinopeutta, pauskautui metsään ja kuoli välittömästi. Vielä kolmaskin kauhajokelainen kuoli lento-onnettomuudessa. Kauhajoella on ollut surun syksy, joka on koskettanut syvästi kaikkia kaupungin asukkaita.

Surun keskellä loistaa kuitenkin Jumalan ihmeellinen valo. Kauhajoen 50-henkinen lapsikuoro on harjoitellut koko syksyn ajan Jippii-Valokulkueen lauluja. Suuri joukko lapsia ja myös heidän vanhempiaan on tullut uskoon. Harjoitusleireillä Jumala on täyttänyt monia lapsia Pyhällä Hengellä. He laulavat innoissaan Jeesuksesta ja tunnustautuvat myös koulussa rohkeasti Hänen seuraajikseen.

- Olemme nyt innolla mukana Jippii-Valokulkueessa, Aster Talja kertoo.

- Rukoilemme, että Jumala saa tehdä ihania asioita niin täällä kotikaupungissamme kuin muuallakin Suomessa.

Kauhajoelta tullaan isolla bussilla Valokulkueen päätöskonserttiin ja Valojuhlaan Hartwall Areenalle 3. päivä joulukuuta.

- Tarkoituksemme on viettää koko viikonloppu Helsingissä. Se on lasten oma lähetysmatka, jonka aikana he saavat itse omalla tavallaan julistaa sanomaa todellisesta valosta.

Rukousaamiainen Vancouverin Kotikirkossa

Vancouverin Kotikirkossa pidettiin rukousaamiainen 20.01.2007. Puhujana oli Sirkka (Sipa) Partanen Torontosta. Hän on pidetty puhuja tällaisissa tilaisuuksissa kuten myös muuallakin.

Aamu oli kirkas, lämpötila nollan lähellä, kun Hannele-sisaren kanssa autossa rukoilimme matkalla oleville sisarille varjelusta liukkailla teillä. Se olikin ilmeinen, sillä kaikki 39 osanottajaa saapuivat ilman vaikeuksia kirkolle. Vastaan tulvahti jo ovelta luvatus "Juhlamokan" tuoksu. Jotkut ahkerat sisaret (ja yksi velikin) olivat ehtineet valmistaa kahvin ja pöydät tilaisuutta varten.

Olikin luonnollista alkaa kahvikultaa maistellen ja pöydän antimista nauttien. Sisaret olivat tuoneet tullessaan monenlaista herkkua - kuten tavallista.

Kylläisenä ja suu "haastelusta makeana", oli hyvä siirtyä nauttimaan hengen ravintoa. Sirkka oli ilmoittanut aiheeksi: "Kehen luotan". Hän kertoi ensin kokemuksistaan mentyään lähetystyöhön Afrikkaan, kuinka aluksi liian luottavaisena sai kantapään kautta oppia, kuka oli luotettava. Niinhän se on kaikessa elämässä; luottamus on ansaittava ja se tapahtuu elämän tilanteiden kautta. Sirkka johdatteli meitä panemaan täyden luottamuksen Jumalaan, joka kaikenlaisissa elämän vaiheissa osoittautuu täysin sen arvoiseksi. Kuulijana tunsin syvää vastakaikua sisimmässäni oman kokemukseni pohjalta vuosien saatossa. Vaikeuksien kautta on luottamus Jumalaan kasvanut. Uskon toistenkin kuulijoiden kokeneen samaa. Sanoma rohkaisi ja kannusti. Kuulimme myös opetusta ihmissuhteissa niin läheistemme kanssa kuin uskonsisariin ja -veljiin nähden. Opetus oli selkeää ja Sanaan pitäytyvää.

Tilaisuuden päätteeksi rukoilimme yhdessä käsikkäin piirissä seisten. Saimme yhdessä kantaa toinen toistemme vaikeitakin asioita Taivaallisen Isämme tietoon. Isän, jota kohtaan luottamus oli saanut vahvistusta tänä kirkkaana talviaamuna. Saimme näin panna täytäntöön Raamatun kehoituksen: "Kantakaa toistenne kuormia, sillä näin te täytätte Kristuksen lain."

Jumalalle kiitollisina läksimme kukin tahollemme. Kiitos, Sirkka, tulemisestasi ja siunauksista, joita meille välitit! Tervetuloa toistekin!

KIITOLLINEN MUKANA OLLUT,
TERTTU KARHINEN

Reino Partanen sai arvokkaan perinnön

Torontolainen Reino Partanen on Todistajan asiamies numero yksi tilausten keräämisen perusteella. Hänen listoillaan oli jälleen hyvän joukon toista sataa nimeä. Partaset vierailivat Vancouverissa ja Todistajalla oli tilaisuus haastatella tätä super-asiamiestä.

Reino, kuinka kauan olet toiminut Todistajan asiamiehenä?

Yli kolmekymmentä vuotta.

Kuinka sinusta tuli asiamiehemme?

Oikeastaan se tuli perintönä. Kun edellinen asiamies Torontossa luopui tehtävästään tulin hänen tilalleen.

Sehän oli arvokas perintö ja tuli oikealle miehelle. Mikä sinua innoittaa jatkamaan asiamiehenä vuodesta vuoteen?

Lukijoilta tuleva palaute on innoittavaa. Monet vakuuttavat, että Todistaja on paras suomalainen hengellinen lehti. Niin kauan kuin suomalaisia on tällä mantereella, niille on saatava Todistaja-lehti.

Kiitos rohkaisusta! Millaisena sinä näet Todistajan tulevaisuuden?

Luonnonlakien mukaan suomenkieltä taitavat lukijat vähenevät nopeasti. Ellei uutta siirtolaisuutta tapahdu tai ellei Todistajaa saada vähitellen englanninkieliseksi, ehkä lehti jatkunee vielä kymmenen vuotta.

Niin- Todistaja on nyt yli 80-vuotias. Se on samaa ikäluokkaa kuin ehkä valtaosa sen lukijoista. Reino, onko sinulla viestiä toisille asiamiehille?

Tämä homma vaatii aikaa ja "puskemista". Aina vuoden vaihtuessa tarvitsee huolehtia, että kaikki uusisivat tilauksensa ja jos vähänkään mahdollista, saisi jonkun uuden tilaajan.

Kiitos Reino rohkaisusta ja hyvästä, innoittavasta viestistä meille kaikille! Toivotan sinulle siunausta ja tehokasta toimintaa ainakin kymmenen vuotta eteenpäin.

LK

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kado-tukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. “Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökoh-taisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi.

Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.” (Joh. 1:12). Tärä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisyntyä ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minun-kin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Janne Kesseli

Henkilökohtainen todistus

Tämä on minun todistukseni uskoontu-lostani ja miten sain omistaa henkilökohtaisen uskon Jeesukseen.

Taustani on rikoskierteinen ja sisältää myös kovien huumausaineiden runsasta käyttöä ja kaikenlaista, mitä rikolliseen elämään liittyy. Olin 12-vuotias kun tulin huumeiden kanssa tekemisiin ensimmäisen kerran. Sitä ennen olin käyttänyt alkoholia jo monta vuotta. 14-vuotiaana jouduin nuorisokotiin ja parin vuoden kuluttua pääsin omaan asuntoon kotikaupungissani. Kävin ammattikoulua silloin ja se loppui siihen, että aineitten käytön vuoksi en pystynyt opiskelemaan enää siellä, koska ne ja niihin liittyvä elämä tulivat tärkeämmiksi. Kului pari vuotta siitä, niin olin jo ensi kerran vankilassa. Vuosi oli 1996. Tämän jälkeen olen ollut vankiloissa eri puolilla Suomea aina tähän päivään asti. Tämä on neljäs kerta. Siviilissä olen ollut yhteensä noin vuoden verran ensi tuomion jälkeen. Tällä hetkellä suoritan vielä vankeusrangaistusta Vilppulan avovankilassa, joka on maamme vapaimpia laitoksia.Vapaudun tänä keväänä kokonaan vankeudesta.

Jumala alkoi kutsumaan minua vuonna 2001. Se alkoi siitä, että karkasin vankilasta ja kiinni jäätyäni jouduin eristysosastolle, jossa Herra alkoi kutsua minua luoksensa. Hän oli lähettänyt sinne uskoon tulleen miehen, joka palavasti julisti Jumalan Sanaa pelastuksesta sekä soitteli kitaran kanssa hengellisiä lauluja.

Häneltä aloin kysellä, että miten sitä nyt siten tullaan uskoon ja hän neuvoi minua. Ohjeet kuuluivat tähän tapaan:”Mene polvillesi lattialle ja tunnusta uskovasi Jumalaan ja pyydä syntejäsi anteeksi.” Ajattelin kyynillisesti, että “joo niinhän se käy”, mutta kun pääsin yksin selliin niin ajattelin, ettei minulla ole mitään hävittävää. Silloin menin polvilleni lattialle ja juuri kun pääsin siihen, koin selvästi, että Jeesus kosketti suoraan seinän läpi sydämeeni. Minä säikähdin Hänen puhtautaan niin kovasti, etten uskaltanut vielä tuossa hetkessä tehdä uskon ratkaisua ja ponkaisin ylös lattialta.

Tämä oli ensimmäinen kohtaamiseni Herran kanssa. Kului vielä vuosi ja elämäni meni alamäkeä. Käytin aineita kuin “viimeistä päivää” ja tulin silloin sellaiselle paikalle, että muistin Jeesuksen olemassaolon ja pyysin, että Hän ottaisi aineiden himon pois. Hän kuuli minun pyyntöni ja aamulla herättyäni minun ei tehnyt mieli aineita. Olin saanut sisälleni tiedon, etten tarvitse niitä enää. Paholainenkin hyökkäsi tuohon tilanteeseen toisten ihmisten kautta ja toi tarjolle kaikki

aineet, mitä vain oli mahdollista. Mutta en tarvinnut niitä enää ja käskin viedä ne pois.

Tämän jälkeen jouduin vielä eristysosastolle uudelleen ja sieltä pääsin päihteettömälle osastolle. Sinne tuli uskova vanki Herran lähettämänä ja häneltä sain kysellä lisää Jeesuksesta ja uskonasioista. Tuolla osastolla illalla sellin yksinäisyydessä huusin Jeesusta avuksi. Eipä tainnut olla rohkeutta huutaa ääneen, mutta sydämeni huusi Vapahtajan puoleen ja silloin Hän tuli sinne asumaan. Suuressa armossaan Hän vapahti minutkin synneistäni.

Sen jälkeen olen saanut kasvaa Herran kanssa ja Hän on auttanut minua monissa asioissa. Viime syyskuussa minut kastettiin uskovain kasteella Mäntän Helluntaiseurakunnassa ja myös siunattiin seurakunnan yhteyteen. Siellä minut on otettu lämpimästi vastaan Jumalan lapsena. Se on ollut iso asia tulla hyväksytyksi taustastani huolimatta.

Seurakuntayhteys on vasta uskoon tulleele erittäin tärkeä ja kasteelle menon syy löytyi Raamatusta. Vilppulan vankilassa on nyt useita uskovia ja yhdessä veljien kanssa keskustelimme kasteasiasta, tutkimme Sanaa ja mietimme kasteen merkitystä. Raamatussa sanotaan Mark 16:16: “Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.” Tässä Jeesus itse osoittaa, että kaste tulee uskoon tulon jälkeen ja tästä päätelimme, että näin se täytyy olla. Sit-ten otimme asian puheeksi Taimo Majalahden kanssa, joka toimii vapaaehtoisena vankilatyöntekijänä. Hän kertoi kasteen merkityksestä syvemmin, sekä kastoi meistä kaksi. Toinen on Kyösti Syrjälä, josta kuulette myöhemmin enemmän.

Me kaksi olemme saaneet luvan käydä Iso-Kirja opistoa ja saamme kulkea omalla autollamme vankilan ulkopuolella. Vankila avustaa opintomaksuissa runsaasti, niin että opiskelu on yleensä mahdollista. Jeesus on todella avannut minulle kaikki tarpeelliset ovet ja tiedän, että avaa edelleenkin, niin kauan kuin haluan riippua Hänessä. Hän haluaa tehdä kaiken tämän minulle ja kaikille omilleen.

Tupakasta Hän vapautti minut kerran, kun tulin vankilan puuverstaalta selliin ja pidin päivittäistä rukoushetkeäni. Silloin Pyhä Henki antoi sanat ja suuni alkoi pyytää vapaaksi tupakasta. Toki tähän liittyi taistelua ennen vapautusta. Sen kulku oli näin. Olin halunnut jo jonkin aikaa irti tupakasta ja yrittänytkin monta kertaa onnistumatta. Yksi vanhempi veli neuvoi, että pitää käydä rukoustaistelua. Aloin rukoilla vapautusta tupakasta, mutta kuitenkin yritin ponnistella

itsekin. Ostin nikotiinitabletteja ja söin niitä ja poltin. Ostinpa vielä nuuskaakin ja käytin sitä tablettien kanssa. Silloin työstä tullessani kuitenkin näytin nuuskapurkkia Herralle ja myönsin ääneen, että tässä on minun paras yritykseni. Silloin Pyhä Henki kosketti minua ja sain varmuuden, ettei tarvitse enää polttaa ja himo oli poissa. Kiitos Jeesukselle Hänen suuresta armostaan!

Pääsin Iso-Kirja opiston kuoron kanssa kokousmatkalle ja tuolla reissulla Herra paransi minut paniikkihäiriöstä, josta olin vuosia kärsinyt. Eräs veli todisti ensin, kuinka hän oli kärsinyt ja parantunut samanlaisesta sairaudesta. Kokouksen sananjulistaja sanoi, ettei hän pysty enää puhumaan eikä lukemaan muistiinpanojaan, koska Herra tahtoo itse toimia täällä. Siinä kokouksessa tapahtui muitakin asioita, mutta Herra sanoi julistajan kautta, että salissa on joku toinenkin, jolla on paniikkihäiriö ja että Herra haluaa parantaa sen. Silloin tunsin pienen kosketuksen päässäni, kyyneleet tulivat silmiini ja paniikki oli poissa. Kiitos Herran! Oli mahtavaa juoda kahvia kokouksen jälkeen, kun kädet eivät enää tärisseet ja saattoi istua rauhassa ilman mitään tuon vaivan aiheuttaneita häiriöitä. Haluaisin vielä sanoa, että Jeesuksen nimi on yläpuolella kaiken, mihin tämä maailman aika meitä vie ja houkuttaa, kuten huumeisiin, rikoksiin ja rikollisen elämän ihannoitiin. Se on pahan suuri valhekuva, jonka vallassa olin, ennenkuin Jeesus puuttui elämäni kulkuun ja avasi silmäni näkemään totuuden, joka on ristin sovituksessa ja Hänen verensä voimassa. Hän pystyi katkaisemaan kaikki syntieni si-teet ja muuttamaan jumalattoman elämäni.

Jeesus on se, joka voi vielä silloinkin pelastaa, kun kaikki muut ovat menettäneet toivonsa. Hän on se, joka tarjoaa elämisen arvoista elämää. Ei ole väliä, missä olet. Minä olen vankilassakin saanut kokea sellaista sisäistä rauhaa, jonka vain Jeesus voi antaa. Sitä ei kukaan voi muualta löytää. Hänessä on elämä ja Hän haluaa antaa sen kaikille, jotka tahtovat tulla Hänen luokseen ristin juurelle. Jeesus ei katso sitä kuka tai missä olet. Hän ei tarvitse avaimia eikä ulkopuolisten lupaa tul-lakseen kohtaamaan sinua juuri sinne, missä nyt olet. Avaa sydämesi Jeesukselle ja pyydä Häntä tulemaan sisään. Kun sen teet, Hän to-tisesti täyttää valtavan lupauksensa, joka löy-tyy Ilmestyskirjasta 3:20: “Katso, Minä seis-on ovella ja kolkutan; jos joku kuulee Minun ääneni ja avaa oven, niin Minä käyn hänen ty-könsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan ja hän Minun kanssani”.

JANNE KESSELI

Justin, Justin missä olet?

Joulukuun seitsemäntenä päivänä 2001 pojanpoikani, Justin, katosi kodistaan St Joseph Islandista. Hän oli 14-vuotias koulupoika. Mukaansa hän otti repun selkäänsä ja potkulaudan.

Justinin isä, John, soitti meille seuraavana päivänä, kysyen josko Justin olisi tullut meille. Tällä kertaa hän ei ollut meillä. Siinä vaiheessa ajattelimme, että hän on jonkun kave-

rinsa paikalla. John etsi ja soitteli. Poikaa ei löytynyt. Surullinen totuus: poika oli lähtenyt, emmekä tiedä miten ja minne.

Perheemme jäseniä lähti etsimään Toron-tosta. Ne useat matkat, joita olemme tehneet, eivät ole tuottaneet tulosta. Saimme jotain epämääräistä tietoa Londonista, Ontariosta. Teimme sinnekin kolme matkaa. Sitten joku nuori tyttö oli tavannut Justinin Torontossa.

Hän antoi tietoomme paikankin, jossa oli ta-vannut. John meni heti sinne, mutta siinä vai-heessa tämä yömaja (shelter) oli suljettu. Jäl-leen lisää pettymystä.

Mies Halifaxista, Nova Scotiasta, sanoi nähneensä Justinin siellä. Menin sinne. Mies sanoi: “Odota vähän aikaa, hän tulee tänne.”

JATKUU SIVULLA 9

Uusi temppeli Jerusalemissa

“Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja sanottiin: ‘Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siinä kumartaen rukoilevat. Mutta temppelin ulkopuolella oleva esikartano erota pois, äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakanakansoille; ja he tallaavat pyhää kaupunkia nejäkymmentäkaksi kuukautta.’” Ilm. 11:1-2

Silloin kun Johannes sai näyn tästä uudesta Jumalan temppelistä ja määräyksen mitata se, vanhan temppelin hävityksestä oli kulunut aikaa noin 20 vuotta. Jotkut ajattelevat, että uutta temppeliä ei enää koskaan rakenneta, eikä se ole tarpeellistakaan, koska Jeesus uhrasi itsensä ja se riittää. Uusia uhrimenoja ei enää tarvita. Mitä varten temppeli pitäisi rakentaa koska Heb. 10:14 julistaa: “Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaksi tehnyt täydelliseksi ne, jotka pyhitetään.”

Tässä on huomattava se, että tämän uuden temppelin rakentajat eivät ole Jeesukseen uskovia, uudesti syntyneitä, vaan he ovat juutalaisia, jotka eivät usko Jeesukseen. He eivät hyväksy sitä uhria, jonka Hän antoi. Juutalaiset uskovat, että heidän Messiaansa ei ole vielä tullut mutta tulee hyvin pian. Heillä on kiire saada temppeli, missä he voivat aloittaa uhrimenot uudelleen ja uudistaa Jumalan palveluksensa ennen Messiaan tuloa.

Tämän temppelin olemassaolo mainitaan monessa Raamatun kohdassa, missä puhutaan lopun ajan tapahtumista. 2 Tess. 2:4 Tässä mainitaan, että antikristus menee Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. Dan. 12:11 “Ja siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan, on oleva

tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää.” Näistä jakeista voi päätellä sen, että antikristus menee tähän temppeliin vaivanajan puolivälissä ja sanoo olevansa Jumala. Nyt ei enää tarvita uhreja, minä olen tullut. Näin hän lakkauttaa juutalaisten aloittamat uhrimenot.

Antikristus tekee vielä suuria ihmeitä ja saa juutalaiset uskomaan, että hän on se Messias, jota he ovat odottaneet. Tässä käy toteen sana: “Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan,” Nykyinen Israelin pääministeri sanoi ennen vaaleja, että jos he voittavat niin heillä on tarkoitus perustaa lähes täydellisen juutalaisvaltio vuoteen 2010 mennessä. Tämän valtion lähes kaikki asukkaat ovat juutalaisia. Kuinka he aikovat sen toteuttaa? Ajatus on luovuttaa joitakin alueita takaisin ja vaatia jostakin kohdasta lisää. Jos tämä onnistuu, uskon että temppeli rakennetaan heti. Ehkä tämä lisäalue tarvitaan temppeliä varten. Vaikkakin sillä kohdalla, mihin he haluavat sen rakentaa, on maata vaikea saada muslimien moskeijan vuoksi.

Kun Johannes sai käskyn mitata temppeli niin hän tä kehoitettiin jättämään mittaamatta temppelin ulkopuolella oleva esikartanoalue koska se on annettu pakanakansojen tallattavaksi. Tästä selkenee se asia, että temppeli on ja että Jerusalem jaetaan pakanakansoille ja juutalaisille. Raja kulkee niin läheltä temppeliä, että esikartano jää pakanain tallattavaksi. Tämän päivän poliitikot puhuvat Jerusalemin jakamisesta. Temppelin rakentamisesta on jo puhuttu kauan aikaa sitten. Sitä ei vain ole voitu alkaa rakentamaan poliittisen tilanteen vuoksi.

AULIS LAPPALAINEN

On mielenkiintoista seurata tilannetta Israelissa ja rauhanneuvotteluja. Kuinka kirjaimellisesti kaikki profetiat täyttyvät, vaikka ne on ilmoitettu tuhansia vuosia sitten. Henkilökohtaisesti uskon monien asioiden tapahtuvan kirjaimelleen niinkuin ne on ennustettu. Ilmestyskirjan viimeisissä jakeissa on myös vakava varoitus: “Jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.” Uskon tämän varoituksen tarkoittavan Ilmestyskirjaa.

Tämä temppeli kuuluu seitsemän vuoden vaivan-aikaan, mikä on seurakunnan ylösottamisen jälkeen. Kuinka lähellä Jeesuksen tulo voi olla tänä päivänä? Kohta täyttyy se lupaus, että me saamme nousta pilviin Herraa vastaan ja sen jälkeen olla aina Herran kanssa.

Justin

Odotin. Poikia saapui, mutta suureksi pettymyksekseni Justin ei tullut. Joku heistä oli vähän saman näköinen ja jälleen tuli pettymys.

Vancouverista tuli valokuva-kin. Kuvan ottanut henkilö arveli, että poika voisi olla Justin. John ja hänen ystävänsä lensivät heti Vancouveriin. He tapasivat pojan. Hän oli joku toinen. Jälleen uusi pettymys! John ja Janis etsivät Vancouverissa kaksi viikkoa. Sekään ei tuottanut tulosta. Justin on edelleen JOSSAIN. Me emme tiedä, missä. Mutta meidän Taivaallinen Isämme tietää. Olemme paljon rukoilleet Justinin puolesta. Suuri joukko ystäviä monesta kirkosta on myös rukoillut hänen puolestaan. Itse olen saanut monia rukousvastauksia, joskus nopeastikin. Joskus on saanut odottaa kauemmin.

Vaimollani Marjatalalla ja minulla on luja luottamus siihen, että joku päivä tähänkin rukoukseen tulee vastaus. Viime aikoina olemme rukoilleet, että Taivaan Isä antaisi enkeleilleen käskyn, että he hoivaavat Justinia. Että hän saisi varjeltua kaikelta pahalta. Odotamme vain sitä päivää, jolloin vastaus tulee.

Haluamme myös kiittää kaikkia ystäviä esirukouksista. Muistatthan jatkuvasti!

JUSTININ PAPPA, PAAVO POLLARI

ELJAS ROSSI

Olin juuri herännyt hyvin nukutun yön jälkeen. Naapuritalon katolla olevasta lakasta kuuluva aikaisemmilta matkoilta tutuksi tullut kyyhkysten kujerrus tuli avonaises- ta akkunasta kuin tervetulon toivotuksena. Lyhyt aamuhämärä oli vaihtumassa kirkkaaseen sunnuntaipäivään.

Muutamia päiviä sitten olimme lähteneet Thunder Baystä ja tuntui aivan uskomattomalta, että olimme selvinneet hyvin kaikista matkalla sattuneista ylimää- täisistä viivytyksistä huolimatta. Ehkäpä matkaväsymys oli her- kistännyt mielen niin, että tunsin kuin tuo kujerrus olisi valanut sisäl- le aineeksi muuttunutta aivan käsin kosketeltavaa rauhaa.

Kohta seisoin kirkkorakennuk- sen - asuinpaikkamme - sivustal-

la olevalla ulokkeella ja katselin kattojen yli näkyville vuorille. Lähempänä olevat näkyivät vaalean sinisinä ja kaukaisemmat harmaan autereen läpi. Vuorten takaa nousevan auringon valo teroitti harjanteet kuin olisi raja piirretty terävällä kynällä. Taiwanin saaren pimeä yö oli lyhyen aamuhämärän jälkeen muuttunut kirkkaaksi päiväksi.

Oliko tämä nyt sitä lähetysro- mantiikkaa...?

Oman makunsa tähän aamu- tunnelmaan antoivat alhaalta kadulta kuuluva autojen ja skoo- tereiden melu sekä yli ajavien ar- meijan helikoptereiden lätkytys.

Alapuolellamme kokoussalissa varsinaisen sunnuntain kokouk- sen pitäisi alkaa kello kymmenen. Sieltä kuului nykyiseen kokous- menoon kuuluva mikrofonien kokeiluun lliittyvää suhinaa, ra- pinaa ja joskus kova jymähdyk- kin.

Aioimme vaimoni Saaran kans- sa jäädä istumaan “katselijan pai- kalle”, mutta pastori viittasi mei- dät etupenkkiin. Olihan meillä tehtävänä terveisten tuominen. Sitäpaitsi olimme “vieraina”.

Korokkeelle nousi vuoristo- heimoon kuuluva sisar ja johdat-

teli rukoukseen ja lauluun vä- littömästi. Ei oikeastaan voinut eroittaa milloin rukous vaihtui ylistykseen ja lauluun. Vuoristo- laiset ovat yleensä musikaalisia ja monilla on syntymälahjana erit- täin kaunis ääni, kuten tälläkin nyt laulavalla sisarella. Kasvoista loisti ilo ja koko olemus eli muka- na. Sanoja en ymmärtänyt, mut- ta “sanoma” tuli esiin. Säestystä ei välttämättä olisi tarvinnut, mutta kohta laulun alettua siihen yhtyi- vät piano ja rummut, mutta niin hillitysti, ettei se häirinnyt.

Yllättäen sävel vaihtui tuttuun joululaulun säveleen ja voin hy- räillä mukana. Laulu voimistui koko ajan kun yleisö pääsi muka- kaan. Vierelläni Saara kielitaitoi- sena lauloi kauniilla äänellään. Sanoja en ymmärtänyt, mutta “sanoman” kylläkin. Kokouk- sen rytmi oli hiukan toisenlainen kuin kotona totuttu.

Jossain vaiheessa saimme kut- sun mennä korokkeelle ja tuoda mukanamme lähetetyt terveiset. Kerroimme myös vaiherikkaasta matkastamme.

Väkeä oli tullut koko ajan li- sää ja sali oli melkein täysi pasto- ri Lin-Afa’n aloittaessa saarnan. Saaran tulkatessa pysyin aihees-

sa mukana ja sain kokea Jumalan Hengen läsnäoloa ja uskon seu- rakunnan tunteneen samaa. Ko- kous päättyi täällä totutun tavan mukaan yhteiseen “Isä meidän”- rukoukseen. Kenelläkään ei näyt- tänyt olevan kiirettä. Saimme ter- vehtiä monia ystäviä, joita Saara tuns- i jopa vuosikymmenien ta- kaa ja joihin minäkin olin tutus- tunut aikaisemmillä matkoilla. Tapasimme myös uusia, nuoria uskoontulleita ja heidän lapsiaan.

Lepäämään mentyämme ker- tailimme vielä tapahtumia ja ajattelin niitä rohkeita, jotka aikoinaan saivat sisäisen kut- sun tulla tänne vieraisiin - ja sil- loin vaarallisiin - oloihin teke- mään työtä, jota Vapahtajamme oli käskenyt:”Menkää kaikkeen maailmaan...” Jälleen kerran sain nähdä tuloksia uskollisesta työs- tä, jonka alkuunpanijoina tällä keskisaaren alueella ovat olleet suomalaiset sisaret. “Kuinka su- loiset ovat vuorilla ilosanoman tuojain jalat, jotka tuovat rauhan sanomaa”.

Ensimmäinen sunnuntai oli kääntymässä iltaan kohdallamme Taiwanin saarella neljän vuoden “loman” jälkeen.

ELJAS ROSSI, TUNG-SHIH, TAIWAN

Sunnuntaiaamu Taiwanissa

Toisen polven siirtolainen siirtolaistyöhön

Petri Kosonen tuli Thunder Bay Saalem-seurakunnan palvelukseen syyskuussa 2006. Nyt kun hän on jo kotiutunut, nähnyt ensimmäiset lumet, mutta ei vielä jäädyttävää talvea, on sopiva aika tutustuttaa hänet Todistajan lukijoille.

Petri, mistä sinä tulit Kanadaan?

Tulin suoraan Ruotsista, Borasin siirtolaisseurakunnasta.

Kuinka pitkään asuit Ruotsissa?

Olen asunut siellä koko elämäni. Siellä kävin myös kouluni. Olen nimittäin syntynyt toisen polven siirtolaisena Borasissa Ruotsissa. Ennen Thunder Bayhin tuloani en varsinaisesti ole asunut missään muualla. Olen kyllä kierrellyt monilla paikkakunnilla.

Toteamukseksi, että olet ruotsalainen, Petri korjasi huomauttamalla: "Olen Ruotsin suomalainen."

Kerropa perheestäsi.

2004 menin naimisiin Ruotsin suomalaisen Carolinen kanssa, joka on myös toisen polven siirtolainen. Meillä on tytär, Esther, joka täyttää vuoden nyt huhtikuussa. Ester on siis kolmannen polven siirtolainen.

Tässä vaiheessa puhelinhaastatteluani mainitsin, että seuraava lapsenne tulee olemaan kanadalainen. Langan toisessa päässä kuului naurahdus, josta kuului asian hyväksyminen.

Millaisia ensivaikutelmia koit saapuessaasi Kanadaan?

Niin – meidän tulimme Ruotsista. Vertailen näitä vaikutelmia siltä pohjalta. Totean, että elämän tyyli täällä on rauhallisempi. Ihmiset ovat jotenkin joustavampia, rennompia. Kanssakäyminen on todella ystävällistä. Ihmisiä ajatellen vaikutelmat ovat hyvin myönteisiä. Meille ei tullut mitään "kulttuurishokkia" tänne muutosta.

Tämä on hyvää kuultavaa. Ei ainakaan tullut pakkomieltä, että täältä on päästävä pian pois. Kuinka vertailte siirtolaistyötä Ruotsissa ja Kanadassa?

Olen syntynyt ja kasvanut siirtolaisseurakunnassa. Ruotsin siirtolaisuus on nuorempaa kuin tämän mantereen. Varsinainen siirtolaistulva Ruotsiin tapahtui 60-luvulla. Siellä seurakunnat ovat vielä pääasiallisesti suomenkielisiä kun taas täällä on tilanteen pakottamana menossa kaksikielinen vaihe. Siirtolaisten keski-ikä Ruotsissa on huomattavasti nuorempi kuin täällä.

Sitten vielä vakava kysymys. Tulitko käymään tällä mantereella vai jäämään?

Tähän on vaikea vastata juuri nyt. Odotan kaikessa selvää Herran johdatusta. Asia selviää sen mukaan.

Kiitos Petri! Vielä kerran, tervetuloa keskuuteemme viihtymään täällä. Olemme saaneet oikein hyviä viestejä uudelta työkentältäsi.

Valmis tie

Viime talvi oli luminen ja kylmä, vanhanaikainen talvi. Sanoivat lehdistä sen olleen myös kallis talvi, sillä teiden kunnossapito tällaisena talvena tulee kalliiksi. Talvi on tansa näyttänyt.

Kanada on suuri maa, mutta harvaan asuttu. Tieverkoston teko ja hoito maksaa paljon. Mutta miten kulkisimme, jos ei olisi teitä? Varmaan antaisimme arvoa maamme teiden tekijöille ja kunnossapitäjille paremmin, jos lukisimme Kanadan maantie- ja rautatiehistoriaa.

Raamatussa puhutaan paljon teistä sekä historiallisesti että hengellisesti. Kuvaannollisesti sana "tie" viittaa ihmisen elämäntapaan, esim. "syntisen tie" ja "elämän tie". Jeesus puhuu kahdesta tiestä, joista meidän tulee valita. On

kaksi päämäärää, joihin molempiin johtaa tie. On lavea tie, päämääränä kuolema ja kaita tie, päämääränä elämä. Elämään johtava tie on suora, totuuden tie. Sen on Jumala suunnitellut. Se tie maksoi Jumalalle Hänen ainoan Poikansa elämän. Ihmiset kulkivat avuttomina, harhaan johdettuina kadotukseen johtavaa tietä. Täällä Jumalan vihollisuuden ja vastaisuuden maailmassa Jeesus raivasi ihmisille tien pelastukseen. Sen, mikä oli meille mahdollonta, Jumala teki Jeesuksessa. Jeesus sanoo: "Minä olen tie, totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö kuin minun kauttani." Vaikka palastuksen tie tuli kalliiksi tehdä, se on nyt valmis ja meille vapaasti käytettävissä. Mihin ja miten me menisimme, jos tietä ei olisi tehty? Me kuolisimme synteihimme.

Kiitos Jumalalle, että pelastuksen tie on valmis!

Virrentekijä laulaa: "Tie valmis on, voin löytää sen. Sen teki Luoja ihmisten, kun veljeksemme maailmaan Jeesuksen antoi armossaan."

VANCOUVER BETHEL

Ski Camp 2007

This year ski camp was something our youth group was really looking forward to for a long time. It would be a nice getaway for all of us, and even more importantly a time for us to spend with God. We did however have a few minor setbacks from our original plans.

We planned on arriving in Whistler somewhere around 5:00 to 5:30 pm on Friday. As it turned out, we ended up arriving at our destination around 12:30 am! The roads had a fair amount of snow on them from heavy snowfall, so we had to hunt down a set of snow chains for nearly every vehicle to make it through the police road check. Also, there was a flipped over semitruck that had closed down traffic to a single lane. As a disappointing result one of our nights planned for fellowship, Bible teachings, and prayer had to be cancelled. It was awesome to see that throughout this whole ordeal, the youth stayed in a very positive and encouraging mood! When we arrived in Whistler village and at the Antturi's beautiful townhouse, we were all very excited and happy to be there. After getting all of our gear, rooms, and bedding sorted out, we had a quick bite to eat and then headed off to a bed.

The next morning was an early wake up at 6:30am to hit the slopes of Whistler Mountain! We were all very eager and excited, despite our few hours of sleep from the night before, and started the day off with breakfast and prayer before we headed off to the slopes. The conditions for skiing were just awesome. God really had blessed us with a wonderful and beautiful day. We really appreciated the beautiful snow and mountain views that God

had prepared for us that day. Everyone had a good time on the mountain and the Lord watched over us all. There were no injuries to report, only reports of fun and good times.

The day passed very quickly and we all met back at the house around 5:00pm. Miika Mononen, our youth pastor, and his wife Maria had arrived in the meantime and had started preparing supper for the evening. After dinner we spent time in fellowship playing board games and just having a good time. Around 7:30pm we all met in the living room and I shared with the youth what God had put on my heart. I spoke to them about sin and how it affects our lives. I used many examp-

les from my own life, of how sin had affected me when I was not a Christian. Also how sin now affects me as a believer and follower of Jesus Christ. I finished off my little message on guidelines of how to live a holy lifestyle. After this we had a time of prayer and I truly felt the Holy Spirit upon us. It was very refreshing and I could tell that there is a strong bond of love in our youth. They are truly on fire for Jesus and want to serve the Kingdom of God. Miika then closed off with some thoughts and Bible spots that came to his mind from that night's topic. The rest of the night was spent watching movies, playing games, and just people connecting with each other.

The next morning we all slept in and arose to the smells of food and coffee. After breakfast we all decided to head out into the village to walk around and enjoy the beautiful setting. We returned to the house to have lunch and pack up our belongings to head back home. We were all surprised at how fast the weekend had gone by. All in all it was a wonderful time and hopefully next year's ski camp will be just as successful, without the nine hour drive!

GOD BLESS YOU ALL!
-JARNO KARJANLAHTI

Joskus Leevi Myyrän toimintuskaudella lehdessämme oli kysely ja vastauspalsta. Yhdistyksemme kokouksessa joulukuussa päätimme jatkaa tuota palstaa. Kysymyksiä, koskien hengellisiä asioita, voi lähettää Todistajan osoitteella. Yritämme vastata niihin parhaamme mukaan. Voimme myös etsiä vastausta “kentältä” eli lukijamme ovat yhteistyössä, kysellen ja vastaten.

Katsotaan mitä siitä tulee.

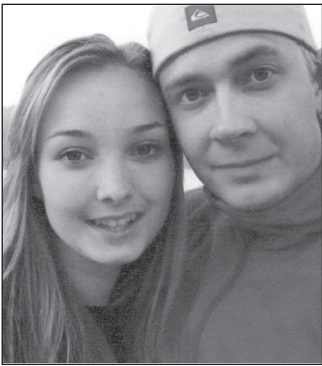
Samalla voisimme avata esirukouspalstan lehdessämme. Joskun tulee esirukouspyyntöjä kaukaakin. Näin lehden välityksellä ne tulisivat monien tietoon. Varmaan saisimme myös palautetta kuinka Herra on vastannut pyyntöihin.

Sähköposti, fax ja tavallinen posti, jopa puhelin, toimivat yhteydenpidossa.

TOIMITUS

Kihloissa

Liisa Varvas ja Jarno Karjanlahti
ovat julkaisseet
kihlauksensa
joulukuun 31. päivä
2006

Vancouverin Bethel - seurakunta onnittelee!

Toimikuntien kokoukset
Floridan Talvipäivillä
torstaina 15.02.
Mission Press Society
(jäsenkokous) klo 10
Lähetystoimikunta
klo 13
Neuvoa antava
toimikunta klo 15

TODISTAJAN
E-MAIL
OSOITTEET

todista@smartt.com

todistaja@telus.net

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

- Su • Yhteinen aamukokous, joka tulkataan klo 10:00
- Ti • Lähetyspiiri klo 14:00
- Ke • Lastenkerho Klo 18:00
- To • Raamattutunti Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

- Su • klo 8:30 Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
- klo 11:00 Kuukauden toinen su. srk:n kokous
- klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
- Ke • klo 19:00 Sanan ja Rukouksen ilta

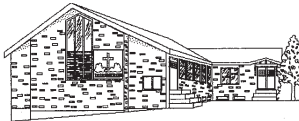
Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church
891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com
Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

- Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
- Klo 11:30 (Finnish service)
- Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
- Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukoukokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori **Marko Selkomaa** (807) 767-6927
2 Pastori **Petri Kosonen** (807) 767-0464
Nuorisopastori **Pekka Perho**

- Su • klo 10:00 Aamukokous ja pyhäkoulu
- Sunday • 11:30 am Family Celebration & Sunday School
- Su • klo 18:00 Iltakokous joka toinen sunnuntai
- Ti • Ke • To • klo 11:00 Päivärukoushetki
- Ke • klo 19:00 Rukoukokous
- Thursday • 7:00 pm Bible study & Prayer meeting
- Friday • 7:00 pm Youth Meeting
- Radiolähetys Su • klo 7:00 ("HOT FM" 103,5 sekä 104,5 .)

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****

**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412
Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

- Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
- English Service 11.30
- To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
- Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

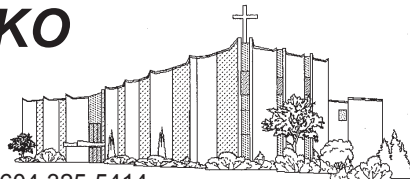
TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Markku Vainio** 1 604 795-9994

Pastori **Matti Vuorinen** **604 451-4500**

- Su • Aamukokous klo 10:00
- English service klo 11:30
- Ke • English Bible study at 7 PM
- To • Sana ja rukous klo 19:00
- Pe • Youth meeting and Cell at 7 PM

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA

KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Hannu-Heikki Hyppönen**
(561) 493-4127
kirkolle (561) 533-5716
Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

- Su • klo 10:00 Aamukokous, pyhäkoulu
- klo18:00 Hyvän Sanoman ilta
- To • klo 19:00 Sana ja rukous
- Pe • klo 19:00 Nuorten ilta
- Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340AM

Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

Hannu Happonen in Lolwe Island

Mzungus smell like smoked fish

We were carried one by one on the shoulders of a strong young man who had become accustomed to carrying over 100 kilo Nile Perches from the fishing boats to the awaiting trucks that transported them to the market. The thick

layers of hyacinth prevented the boat from landing on the shore and the threat of bilharzias (a parasite that is transmitted through contaminated water and snails) forced us up on the shoulders of the young man to be carried. The boat was locally made of boards nailed together with some strips of sheet metal nailed here and there between the seams. The propeller on the motor had apparently hit some rocks in one of the earlier journeys since half of one of the blades was missing. The water was streaming in right near my feet before we even got going but fortunately the captain had a trusty bailer scooping up the water for the whole journey.

The hot African sun beat down on us relentlessly for the three and a half hours that it took to reach Golofa (or Gorofa) on Lolwe Island. The name "Golofa" means "storied house" and comes from the stunning large stones that are piled atop each other like storied houses. The captain expertly piloted the boat between the colorfully painted boats that dotted the beach. The whole landing site was covered with boats and fishermen who were sorting their nets to prepare for fishing. The massive huge, round and beautiful rocks protruded from the water at both ends of the beach marking the limits where the fishermen could moor their vessels. It was an unbelievable beautiful sight.

The island does not have electricity (except what some small private generators produce), running water (who needs running water, when you can just run into the water that is all around), nor are there any vehicles. We traveled around the island on "boda bodas" (mopeds) through winding paths swerving around the cows that were being taken to pasture, other boda bodas, pedestrians and were in awe at the beauty of it all.

We had come to hold a seminar on HIV and AIDS. The islands are hard hit with the pandemic. Accurate prevalence figures do not exist from these areas, but in one fishing village where testing was done, a staggering 81% of those tested were found to be HIV+.

A Finnish reporter accompanied us to do a story about the work we are doing for YLE (Finland's national public service broadcasting company). As Katarina

HANNU HAPPONEN PHOTOS

interviewed me, I had children sitting all around. One of the kids could not resist the temptation to take a hold of my hand and to smell what I smell like. Everyone burst out laughing, but who could blame the curious child from seeking the answer to a question that had clearly been bothe-

ring him: "what do these mzungus (white people) that I hear about smell like?" I was like a strip of paper that women use in department stores when they are trying to sell you perfume. The verdict was in: mzungus smell like local smoked fish.

HANNU O. HAPPONEN

SETTING IT STRAIGHT

Billy Graham in New Orleans

January Todistaja 2006:

The origin of our article came from the internet through a friend. Later on it was revealed that a portion of the account is fiction. Billy Graham and Franklin Graham did hold an event in New Orleans in March 2006. However, the part of Billy Graham riding a motorized scooter leading a raucous crowd down Bourbon Street, is fiction.

We learned a valuable lesson: Always, always be sure your source is trustful. Let this be our motto in spiritual life: Is it written so in the Bible.

LK

Mitä voit ostaa eurolla Ugandassa?

Montakin asiaa, mutta me olemme ostaneet kierrätyspaperia. Yhdellä eurolla saamme vanhoja julisteita 2,5 kiloa (noin 78 kappaletta). Paperit leikataan ohuiksi liuskoiksi, jotka rullataan paperihelmiksi (6084 pieneksi tai 4316 suurempikokoiseksi). Näistä helmistä voi tehdä 203 kaulakorua (tai 143 suuremmista helmistä). Yhdellä eurolla kustannetut korut voidaan myydä 265 eurolla (tai isommat 280 eurolla). Ainoa ongelma on, että helmentekoon kouluttamamme lesket, HIV-positiiviset henkilöt, vammaiset ja hädänalaiset tarvitsevat tuotteilleen markkinoita. Voitko sinä auttaa löytämään niitä? (Tiedoksi: Kaikki voitot käytetään köyhien auttamiseen.)

HELPING HANDS NETWORK,
MILLA HAPPONEN